

Republika Hrvatska
Općinski sud u Čakovcu
Čakovec, Ruđera Boškovića 18

Poslovni broj: P-647/2023-11

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Čakovcu, po sutkinji Sandri Oletić, u pravnoj stvari tužitelja Ivana Gudlina, Zrinskih 16, Prelog, OIB: 47517298396, zastupanog po punomoćniku Josipu Pintariću, odvjetniku u Čakovcu, protiv tuženika Telemach Hrvatska d.o.o., Zagreb, Ulica Josipa Marohnića 1, OIB: 70133616033, zastupanog po punomoćniku Hrvoju Sučiću, odvjetniku u Zagrebu, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, nakon dovršene glavne rasprave održane dana 8. svibnja 2026. u nazočnosti, dana 18. lipnja 2026. objavio je i

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je pljenidba i prijenos novčane tražbine po računu tužitelja IVANA GUDLINA, Prelog, Zrinskih 16, OIB: 47517298396, na račun tuženika TELEMACH HRVATSKA d.o.o., Zagreb, Ulica Josipa Marohnića 1, OIB: 70133616033, zatražena zahtjevom za izravnu naplatu kod Financijske agencije temeljem Rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave od dana 16.11.2006.g., doneseno po javnom bilježniku Milanu Gliboti, posl.br.: Ovr-4789/06, u cijelosti nedopuštena.

II. Nalaže se tuženiku nadoknaditi tužitelju prouzročeni parnični trošak u iznosu od 528,48 EUR, zajedno s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, tekućom od dana 18. lipnja 2026. do isplate, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je protiv tuženika podnio tužbu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, u tužbi navodeći:

- da Zaključkom Općinskog suda u Čakovcu, poslovni broj Ovr-329/23, od dana 06.06.2023.g., tužitelj je upućen pokrenuti parnicu protiv tuženika radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, zbog razloga koje je naveo u svojem prijedlogu radi donošenje

rješenja o pljenidbi i prijenosu novčanih sredstava nedopuštenim od dana 18.05.2023.g., protiv Zahtjeva za izravnu naplatu zaprimljenog kod FINA 04.05.2023.g.;

- da tužitelj je dana 04.05.2023.g., protiv tuženika Financijskog agenciji podnio na naplatu Rješenje o ovrsi javnog bilježnika Milana Glibote, posl.br.: Ovr-4789/06, od dana 16.11.2006.g., te je po tom Rješenju i postupljeno i tuženiku je zaplijenjen novčani iznos od 1.028,60 EUR-a;

- da tužitelj ovime ističe kako je u konkretnom slučaju nastupila zastara, te da tužitelj nije imao pravo pokrenuti postupak izravne naplate temeljem zastarjele osnove za plaćanje; da naime, kako iz samog zahtjeva za izravnu naplatu proizlazi, predmetna osnova za plaćanje, pravomoćna je i ovršna bila dana 02.12.2006.g.; da iz Specifikacije izvršenja predmetne osnove za plaćanje, posl.br. OVRV-4789/06 od dana 17.05.2023.g. vidljivo je kako je ista na FINA-i zaprimljena dana 26.01.2007.g., no ista je isknjižena temeljem čl. 12. Zakon o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima; dakle, ista je isknjižena dana 06.03.2012.g. i pohranjena na FINA, a kako to i proizlazi iz samog zahtjeva za izravnu naplatu, kako ga je popunio tuženik, te da dakle, s obzirom da je osnova za plaćanje pohranjena 06.03.2012.g., desetogodišnji zastarni rok nastupio je najkasnije 07.03.2022.g., pa je dakle u trenutku podnošenja sadašnjeg zahtjeva za naplatu dana 11.05.2023.g. zastara neupitno nastupila, rad i čega je predmetna ovrha nedopuštena.

1.1. Radi svega navedenog, tužitelj predlaže sudu, nakon provedenog postupka donijeti presudu kojom se utvrđuje se da je pljenidba i prijenos novčane tražbine po računu tužitelja IVANA GUDLINA, Prelog, Zrinskih 16, OIB: 47517298396, na račun tuženika TELEMACH HRVATSKA d.o.o., Zagreb, Ulica Josipa Marohnića 1, OIB: 70133616033, zatražena zahtjevom za izravnu naplatu kod Financijske agencije temeljem Rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave od dana 16.11.2006.g., doneseno po javnom bilježniku Milanu Gliboti, posl.br.: Ovr-4789/06, u cijelosti nedopuštena (točka I tužbenog zahtjeva); te nalaže tuženiku nadoknaditi tužitelju prouzročeni parnični trošak, zajedno s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, tekućom od dana presuđenja do isplate, u roku od 15 dana (točka II tužbenog zahtjeva).

2. U danom odgovoru na tužbu tuženik:

- prvenstveno stavlja prigovor mjesne nenadležnosti, s obzirom na to da je u predmetu pod gore navedenim poslovnim brojem ugovorena mjesna nadležnost suda u Zagrebu,

a temeljem čl. 70. ZPP-a te čl. 17. toč. 17.2. Općih uvjeta poslovanja za pretplatnike koji su sastavni dio potpisanog adhezijskog ugovora između tuženika i tužitelja;

- u odnosu na navode tužitelja o zastarjeloj tražbini, tuženik ističe nesporne činjenice: 1. Javni bilježnik Milan Glibota iz Zagreba 16.11.2006. godine donio je rješenje ovrsi posl. br. Ovr - 4789/06, a koje je rješenje postalo pravomoćno i ovršno s danom 02.12.2006. godine; 2. Tuženik je dva puta podnosio Financijskoj agenciji Zahtjeve za naplatu predmetnog rješenja o ovrsi, a sukladno Zakonu o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima, te da prvi Zahtjev za naplatu podnesen je u ožujku 2012. godine, te je Fina rješenje o ovrsi zavela u redoslijed naplate. (Dakle, nastupio je prvi prekid zastare u ožujku 2012.); 3. Dugovanje na temelju rješenja o ovrsi nije podmireno, budući da tužitelj nije imao novčanih sredstava te je predmetno rješenje o ovrsi bilo zavedeno u redoslijed naplate kod FINA-e do 04.08.2018. godine; da iz navedenog proizlazi jasno i nedvojbeno da je FINA prestala postupati najkasnije stupanjem na snagu članka 12.st.1. ZPONS, što znači da je FINA prestala postupati iz razloga što se protekom 3 godine tuženik nije mogao namiriti, a što ukazuje da je FINA-e držala u aktivnosti izvršavanje osnove (blokadu računa) za tužitelja sve do kolovoza 2018. godine (kada je ZPONS stupio na snagu- 04.08.2018.), a koja aktivnost (blokada) prekida zastaru; te da kako takav razlog prestanka postupanja FINA-e ne spada pod krivnju tuženika, to znači da su sve radnje nadležnih tijela (FINA- e) i tuženika do 2018. godine prekidale zastaru; 4. Drugi Zahtjev za naplatu dostavljen je FINA-i 11.05.2023. godine te je FINA zavela navedenu osnovu (rješenje o ovrsi) u redoslijed naplate i započela provedbu ovrhe na novčanim sredstvima tužitelja. (Dakle, nastupio je drugi prekid zastare u svibnju 2023.);

- da s obzirom na navedeno nesporno činjenično stanje, jasno je kako je podnošenjem zahtjeva tuženika FINA-i nastupio prekid zastare u smislu odredbe čl. 388. Zakona o obveznim odnosima te pri ponovnom podnošenju Zahtjeva za naplatu 10.05.2023. godine nije protekao rok od 10 godina, te je prigovor zastare neosnovan; da u prilog navedenom ide i mnogobrojna sudska praksa, pozivajući se na presudu Županijskog suda u Zadru broj: GŽ-1093/2022 od dana 17.11.2022. godine i presudu Općinskog suda u Vinkovcima broj: P-289/22 od dana 14.02.2023. godine.

2.1. Sukladno svemu navedenome, tuženik predlaže Naslovu odbiti tužbu kao nedopuštenu i neosnovanu uz obvezu tužitelja na nadoknadu troškova.

3. Rješenjem ovog suda poslovni broj P647/2023-6 od 6. veljače 2026. odbijen je tuženikov prigovor mjesne nenadležnosti ovog suda kao neosnovan, a koje je rješenje postalo pravomoćno dana 12. ožujka 2026.

4. Tužitelj je ostao u cijelosti kod tužbe i tužbenog zahtjeva. Ističe kako nisu točni navodi tuženika da bi predmetno rješenje o ovrsi tuženik na naplatu podnosio dva puta i to prvi puta u ožujku 2012. godine, a drugi puta u svibnju 2023. godine; da točno je

da je tuženik ovršno rješenje na izravnu naplatu podnosio dva puta, ali prvi puta to nije bilo 2012. godine, već 26.01.2007. godine, a kako to proizlazi iz specifikacije izvršenja predmetne osnove za plaćanje gdje se izričito kao datum primitka navodi datum 26.01.2007. godine; da tuženik je uz odgovor na tužbu doduše dostavio dopis koji bi navodno dana 6.3.2012. poslao FINA-i, no ne prilaže dokaz o slanju istoga u vidu potvrde preporučene pošiljke ili prijemnog pečata, niti pak je isti zaveden u očevidniku neizvršenih osnova za plaćanje, a iz čega proizlazi da isti nikada niti nije upućen na FINA-u; da također, u zahtjevu za izravnu naplatu od dana 11.5.2023. godine tuženik izričito navodi da je osnova za plaćanje pohranjena na FINA-i 6.3.2012., dakle, to nije bio dan predaje osnove za plaćanje FINA-i, već dan isknjiženja osnove koja je predana ranije i to 2007. godine s obzirom da pohrana osnove za plaćanje znači prestanak izvršavanja iste i pohranjenje do njezinog uništenja kako je to propisano čl. 10 Pravilnika o načinu i postupku provedbe ovrhe na novčanim sredstvima; da dakle, pohranom osnove za plaćanje prestaje njezino izvršenje, te s tim danom počinje teći desetogodišnji zastarni rok, a s obzirom da je osnova pohranjena 6.3.2012., u trenutku podnošenja zahtjeva za izravnu naplatu od strane tuženika 11.5.2023. godine, zastara je već nastupila.

5. U dokaznom postupku izvršen je uvid u dokumentaciju u spisu i to dokumentaciju priloženu uz tužbu: Specifikaciju izvršenja osnove za plaćanje OVRV-4789/06 od 17.05.2023. (list br. 4 spisa), Očevidnik neizvršenih osnova za plaćanje sa specifikacijom naplate od 15.05.2023. (listovi br. 5-6 spisa), Zahtjev za naplatu od 11.05.2023. (listovi br. 7-10 spisa), Prijedlog radi donošenja rješenja o pljenidbi i prijenosu novčanih sredstava nedopuštenim od 18.05.2023. (listovi br. 11-12 spisa) i Zaključak Općinskog suda u Čakovcu poslovni broj Ovr-329/23-3 od 6. lipnja 2023. (listovi br. 13-16 spisa); dokumentaciju priloženu uz odgovor na tužbu: Zahtjev za zasnivanje pretplatničkog odnosa od 18.11.2005. (listo br. 23 spisa), Tele 2 d.o.o. Opće uvjete poslovanja za Pretplatnike (listovi br. 24-25 spisa), Presliku podneska naziva "Provedba ovrhe na novčanim sredstvima ovršenika" od 06.03.2012. (listovi br. 26-27 spisa), Zahtjev za naplatu od 11.05.2023. (listovi br. 28-32 spisa) i sudsku praksu (listovi br. 33-53 spisa).

6. Ocjenom provedenih dokaza u smislu odredbe članka 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 84/08, 57/11, 184/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25; dalje: ZPP), tužbeni zahtjev tužitelja utvrđen je u cijelosti osnovanim.

7. U članku 210. st. 1. Ovršnog zakona ("Narodne novine", broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22; dalje u tekstu: OZ) propisano je da nakon što primi obavijest o tome da je protiv njega zatražena izravna naplata tražbine na temelju isprave iz čl. 209. st. 1. ovog Zakona, prema odredbi članka 209. stavka 5. ovog Zakona ili nakon što na drugi način sazna za to da je zatražena takva naplata protiv

njega, ovršenik može predložiti sudu da donese rješenje kojim će naložiti Agenciji, između ostalog, da odgodi izdavanje naloga bankama za prijenos zaplijenjenih sredstava, odnosno rješenje kojim će pljenidbu i prijenos proglasiti nedopuštenim, a u st. 2. istog članka propisano je da se na prijedlog za odgodu prijenosa iz stavka 1. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona o odgodi ovrhe, a na prijedlog za proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim odredbe ovog Zakona o žalbi protiv rješenja o ovrsi.

7.1. Odredbama članka 50. st. 1. OZ-a propisano je da protiv rješenja o ovrsi, donesenog na temelju ovršne isprave, ovršenik može izjaviti žalbu: 1. ako isprava na temelju koje je ono doneseno nije ovršna isprava, 2. ako ta isprava nije stekla svojstvo ovršnosti, 3. ako je ovršna isprava ukinuta, poništena, preinačena ili na drugi način stavljena izvan snage, odnosno ako je na drugi način izgubila svoju djelotvornost ili je utvrđeno da je bez učinka, 4. ako su se stranke javnom ili po zakonu ovjerovljenom ispravom sastavljenom nakon nastanka ovršne isprave sporazumjele da ovrhovoditelj neće na temelju ovršne isprave, trajno ili za određeno vrijeme, tražiti ovrhu, 5. ako je protekao rok u kojemu se po zakonu može tražiti ovrha, 6. ako je ovrha određena na predmetu koji je izuzet od ovrhe, odnosno na kojem je mogućnost ovrhe ograničena, 7. ako ovrhovoditelj nije ovlašten tražiti ovrhu na temelju ovršne isprave, odnosno ako nije ovlašten na temelju nje tražiti ovrhu protiv ovršenika, 8. ako nije ispunjen uvjet koji je određen ovršnom ispravom, osim ako zakonom nije drukčije propisano, 9. ako je tražbina prestala na temelju činjenice koja je nastala u vrijeme kad je ovršenik više nije mogao istaknuti u postupku iz kojeg potječe odluka, odnosno nakon zaključenja sudske ili upravne nagodbe ili sastavljanja, potvrđivanja ili ovjeravanja javnobilježničke isprave, 10. ako je ispunjenje tražbine, makar i na određeno vrijeme, odgođeno, zabranjeno, izmijenjeno ili na drugi način onemogućeno zbog činjenice koja je nastala u vrijeme kad je ovršenik više nije mogao istaknuti u postupku iz kojega potječe odluka, odnosno nakon zaključenja sudske ili upravne nagodbe ili sastavljanja, potvrđivanja ili ovjeravanja javnobilježničke isprave, ili 11. ako je nastupila zastara tražbine o kojoj je odlučeno ovršnom ispravom.

7.2. Odredbama članka 52. st. 1. i 3. OZ-a propisano je da ako je žalba izjavljena iz razloga iz članka 50. stavka 1. točke 7. i točaka 9. do 11. ovoga Zakona, da će sud ovršenika uputiti da pokrene parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom zbog razloga iz stavka 1. ovoga članka zbog kojeg je izjavio žalbu.

7.3. Prema odredbi članka 55. st. 3. OZ-a, a koja se primjenjuje osnovom članka 52. st. 5. OZ-a, tužbu kojom pokreće parnicu na koju je upućen ovršenik može utemeljiti samo na razlozima koje je istaknuo u žalbi u povodu koje je upućen na parnicu.

8. Uvidom u priloženu dokumentaciju u spisu sud je utvrdio nedvojbenim slijedeće činjenice:

- da je ovdje tuženik kao ovrhovoditelj Zahtjevom za naplatu od 04.05.2023., podnesenim Financijskoj agenciji, Zagreb (dalje: FINA) dana 11.05.2023. protiv ovdje tužitelja kao ovršenika, zatražio naplatu novčane tražbine iz ovršne isprave – pravomoćnog i ovršnog Rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave poslovni broj Ovr-4789/06 javnog bilježnika Milana Glibote od 16.11.2006.

- da je ovdje tužitelj kao ovršenik dana Prijedlogom radi donošenja rješenja o pljenidbi i prijenosu novčanih sredstava nedopuštenim od 15.05.2023. od Općinskog suda u Čakovcu zatražio da se predmetna pljenidba i prijenos novčane tražbine po računu ovršenika proglasi nedopuštenim, navodeći, istovjetno kao i u tužbi u ovom predmetu, da je u konkretnom slučaju nastupila zastara;

- da je navedeni Prijedlog ovdje tužitelja kao ovršenika, dostavljen ovdje tuženiku kao ovrhovoditelju, na očitovanje, koji se na navode iz Prijedloga nije očitovao;

- da je Zaključkom Općinskog suda u Čakovcu poslovni broj Ovr-329/2023-3 od 06. lipnja 2023. upućen ovdje tužitelj kao ovršenik da pokrene parnicu protiv ovdje tuženika kao ovrhovoditelja iz razloga koje je naveo u prijedlogu za proglašenje pljenidbe i prijenosa sredstava nedopuštenim.

9. Shodno iznesenom, nedvojbeno je da je ovdje tužitelj kao ovršenik upućen u ovu parnicu radi proglašenja predmetne pljenidbe i prijenosa novčanih sredstava nedopuštenim iz razloga iz čl. 50. st. 1. toč. 11. OZ-a, da je nastupila zastara predmetne tuženikove ovršne tražbine.

10. Nedvojbeno je da je navedena ovrha tj. pljenidba i prijenos novčanih sredstava, po Zahtjevu za naplatu od 04. svibnja 2023., podnesenim FINA-i dana 11.05.2023., predložena i određena na temelju pravomoćnog i ovršnog Rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave poslovni broj Ovr-4789/06 javnog bilježnika Milana Glibote od 16.11.2006., kao ovršne isprave

11. Odredbom članka 233. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj, 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23; dalje: ZOO) propisano je da sve tražbine koje su utvrđene pravomoćnom sudskom odlukom ili odlukom drugoga nadležnog tijela javne vlasti, ili nagodbom pred sudom ili drugim nadležnim tijelom, odnosno javnobilježničkim aktom, zastarijevaju za deset godina, pa i one za koje zakon inače predviđa kraći rok zastare.

12. Obzirom na nespornu činjenicu da je Rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave poslovni broj Ovr-4789/06 javnog bilježnika Milana Glibote od 16.11.2006., svojstvo pravomoćnosti, a i ovršnosti, steklo dana 2. prosinca 2006., zastara tražbine iz te ovršne isprave nastupila bi istekom desetogodišnjeg roka iz članka 233. st. 1. ZOO-a, znači dana 2. prosinca 2016.

13. Prema odredbi članka 241. ZOO-a zastara se prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine.

14. Odredbama članka 245. ZOO-a propisano je da nakon prekida zastara počinje teći iznova, a vrijeme koje je proteklo prije prekida ne računa se u zakonom određeni rok za zastaru (st. 1.); da zastara prekinuta priznanjem od strane dužnika počinje teći iznova od priznanja (st. 2.); da kad je prekid zastare nastao podnošenjem tužbe ili pozivanjem u zaštitu, ili isticanjem prijeboja tražbine u sporu, odnosno prijavljivanjem tražbine u nekom drugom postupku, zastara počinje teći iznova od dana kad je spor okončan ili završen na neki drugi način (st. 3.); da kad je prekid zastare nastao prijavom tražbine u stečajnom postupku, zastara počinje teći iznova od dana okončanja toga postupka (st. 4.) a da isto vrijedi i kad je prekid zastare nastao zahtjevom ovrhe ili osiguranja (st. 5.); te da zastara koja počinje teći iznova poslije prekida navršava se kad protekne onoliko vremena koliko je zakonom određeno za zastaru koja je prekinuta (st. 6.).

15. Zastara je u konkretnom slučaju prekinuta pokretanjem postupka prisilne naplate od strane ovdje tuženika kao ovrhovoditelja protiv ovdje tužitelja kao ovršenika, i to podnošenjem Zahtjeva za izravnu naplatu FINA-i dana 26.01.2007., a koja je osnova za plaćanje isknjižena zbog nemogućnosti izvršenja temeljem članka 12. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima, kako je to navedeno u priloženoj Specifikaciji izvršenja osnove za plaćanje Ovrv-4789/06 od 17.05.2023., s time da iz Specifikacije nije razvidno s kojim je to danom navedena osnova isknjižena.

16. U odnosu na priloženi podnesak od 06.03.2012. naziva "Provedba ovrhe na novčanim sredstvima ovršenika", na koji se poziva tuženik, tužitelj osnovano ukazuje da iz tog podneska nije vidljivo da bi isti uopće bio podnesen FINA-i, a niti pak je to evidentirano u Očevidniku izvršenja osnova za plaćanje, tj. da bi navedenog dana 06.03.2012. bio FINA-i podnesen novi Zahtjev za naplatu.

17. No, imajući u vidu da je ovdje tuženik kao ovrhovoditelj s navedenim danom 06.03.2012. namjeravao podnijeti novi zahtjev za naplatu, iako to, kako je prednje utvrđeno, nije učinio, iz navedenog postupanja tuženika ukazuje se da se toga dana 06.03.2012. prisilna naplata po predmetnoj osnovi za plaćanje pokrenuta prednje navedenim Zahtjevom za naplatu podnesenim dana 26.01.2007., više nije izvršavala.

18. Stoga navedeni datum 06.3.2012. sud uzima kao najkasniji mogući datum s kojim je isknjižena osnova za plaćanje po prvotnom Zahtjevu za naplatu podnesenim FINA-i dana 26.01.2017., i s kojim je onda danom 06.03.2012. zastara počela ponovno teći, te je desetogodišnji rok zastare novčane tražbine tuženika po navedenoj osnovi za plaćanje istekao dana 06.03.2022.

19. Budući da je drugi Zahtjev za naplatu po istoj osnovi za plaćanje, tj. Zahtjev za naplatu od 04.05.2023., podnesen FINA-i dana 11.05.2023., nedvojbeno je da je isti podnesen nakon proteka desetogodišnjeg zastarnog roka, jer je, kako je prednje utvrđeno, zastara novčane tražbine tužitelja iz navedene osnove za plaćanje nastupila dana 06.03.2022.

20. Osnovom iznesenog, tužbeni zahtjev tužitelja za utvrđenje nedopuštenosti predmetne ovrhe po zahtjevu za izravnu naplatu kod FINA-e, tj. pljenidbe i prijenosa novčanih sredstava po Zahtjevu za naplatu podnesenom FINA-i dana 11.05.2023., sud je utvrdio u cijelosti osnovanim, te je odlučeno kao u izreci.

21. O naknadi troškova postupka odlučeno je temeljem odredbi članka 164. i članka 154. st. 1. u svezi sa člankom 155. ZPP-a, te primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 138/23 – dalje: Tarifa).

21.1. Tužitelju su priznati troškovi sastava tužbe od 3.7.2023. u iznosu od 150,00 EUR (Tbr. 7. t. 1. Tarife), zastupanja na ročištu od 8.5.2026. u iznosu od 150,00 EUR (Tbr. 9. t. 1. Tarife), zastupanja na ročištu od 18.6.2026. u iznosu od 75,00 EUR (Tbr. 9. t. 3. Tarife), poreza na dodanu vrijednost na ukupni iznos od 375,00 EUR, po stopi od 25%, u iznosu od 93,75 EUR (Tbr. 46. Tarife), te sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 19,91 EUR i sudske pristojbe na presudu u iznosu od 39,82 EUR, sveukupno 528,48 EUR, sa zakonskom zateznom kamatom od presuđenja, s kojim je danom visina troškova utvrđena, pa do isplate, po stopi propisanoj odredbom članka 29. st. 2. i 8. ZOO-a.

Čakovec, 18. lipnja 2026.

Sutkinja:

Sandra Oletić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od petnaest dana od dana objave presude, putem ovog suda, pismeno u tri istovjetna primjerka, a o žalbi odlučuje nadležni Županijski sud.

O tom obavijest:

1/ tužitelj po punomoćniku

2/ tuženik po punomoćniku

Broj zapisa: **9-30889-9a8f8**

Kontrolni broj: **0bc4e-d6057-a27a9**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Čakovcu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.